

Nr 176.

Godkänd av första kammaren den 6 maj 1919.

Godkänd av andra kammaren den 6 maj 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse ävensom en i ämnet väckt motion.

(Andra särskilda utskottets utlåtande nr 1.)

Till Konungen.

Genom en den 21 februari 1919 dagtecknad proposition, nr 143, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

Det genom propositionen nr 143 framlagda förslaget har icke kunnat av riksdagen oförändrat godkännas, utan har riksdagen i anledning av nämnda proposition för sin del antagit lag av den lydelse här nedan angives. Beträffande skälen till de i lagförslaget vidtagna ändringarna får riksdagen hänvisa till riksdagens andra särskilda utskotts utlåtande nr 1, varav ett tryckt exemplar härvid fogas. Nämnda utlåtande har av riksdagen godkänts utom i fråga om vad utskottet anfört och föreslagit beträffande 1 § andra stycket i föreliggande lagförslag. I berörda hänseenden har riksdagen godkänt Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Den av riksdagen alltså i anledning av propositionen nr 143 för dess del antagna lag införes här som följer:

Lag

om begränsning av tiden för idkande av handel och viss annan rörelse.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Handelsbod må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å förmiddagen före klockan 8 och å eftermiddagen efter klockan 7 eller, under tiden från och med den 10 till och med den 23 december, efter klockan 8.

Bod, där handel idkas med mejeriprodukter, ägg, margarin eller bageri- och konditorivaror, må dock för försäljning enbart av dylika varor öppnas en timme tidigare och hållas öppen en timme längre än nyss är sagt.

Rakstuga, frisérsalong eller varmbadinrättning må å söckendag ej hållas öppen för allmänheten å tid före klockan 8 förmiddagen eller efter klockan 8 eftermiddagen.

2 §.

Å sön- eller helgdag må handelsbod, rakstuga, frisérsalong eller varmbadinrättning ej hållas öppen för allmänheten.

För försäljning enbart av sådana livsmedel, som i 1 § angivas, ävensom av färsk frukt eller levande blommor må dock bod å sön- eller helgdag hållas öppen å tid mellan klockan 7 och klockan 10 förmiddagen.

Därest sådana dagar inträffa i följd, må rakstuga eller frisérsalong hållas öppen en av dem under högst två timmar å tid före klockan 11 förmiddagen.

3 §.

I den mån sådant påkallas av särskilt förhållande inom viss kommun, må, efter vad nedan sägs, tiden för öppethållande bestämmas annorlunda än i 1 och 2 §§ är stadgat.

Beträffande söckendag må nämnda tid utsträckas för stad eller köping med högst en timme på morgonen och en timme på aftonen och för annan kommun med högst två timmar på morgonen och två timmar på aftonen. Jämväl må öppethållande inskränkas med högst fyra timmar.

Såvitt angår sön- eller helgdag må öppethållande kunna inskränkas eller förbjudas ävensom medgivande lämnas dels till försäljning, varom i 2 § andra stycket sägs, under högst två timmar å tid efter klockan 1 eftermiddagen, dels ock till öppethållande, därest detta icke jämlikt 2 § sista stycket eljest är medgivet, av rakstuga eller frisérsalong under högst två timmar samt av varmbadinrättning under högst fyra timmar, dock ej under högmässogudstjänst.

4 §.

I fråga om företag av samma slag må ej meddelas olika bestämmelser enligt 3 §, med mindre sådant kan ske utan obehörigt gynnande av vissa företag.

Bestämmelse om utsträckning av tiden för öppethållande bör, där sådant finnes påkallat för att personalens arbetstid ej må obehörigen förlängas, innefatta villkor om lämpliga raster för personalen eller dylikt.

5 §.

Om bestämmelse enligt 3 § beslutar den myndighet, som utövar kommunens beslutanderätt.

Beslutet skall underställas länsstyrelsen och för sådant ändamål överlämnas, där det avser annan stad än Stockholm, till magistraten eller, där sådan ej finnes, till den för staden särskilt tillsatta styrelsen och beträffande kommun å landet till landsfiskalen i orten. Magistraten, stadsstyrelsen eller landsfiskalen insänder beslutet till länsstyrelsen med eget utlåtande, sedan tillfälle lämnats föreningar av näringsidkare och deras biträden ävensom i orten boende, vilkas rätt beröres av beslutet, att yttra sig över detsamma; och skall i Stockholm sådant tillfälle lämnas föreningar och enskilda av överståthållarämbetet.

6 §.

Beslut, som i 5 § omförmäles, skall av länsstyrelsen oförändrat fastställas eller ock ogillas. Fastställt beslut skall ofördröjligen allmängöras genom dess införande i länskungörelserna eller, beträffande Stockholm, i den tidning, vari överståthållarämbetets kungörelser vanligen intagas. Därjämte skall i fråga om annan ort än Stockholm genom vederbörande kommunala myndighets försorg tillkännagivande om kungörelsen med angivande av dess huvudsakliga innehåll införas i minst en tidning inom

orten, varförutom beträffande landskommun tillkännagivande om kungörelsen skall ske i kyrkan.

7 §.

I avseende å ändring eller upphävande av beslut, som avses i 5 §, gälla vad om sådant besluts meddelande är stadgat.

8 §.

Under tid, då handelsbod ej må hållas öppen, må ej heller vara från boden utlämnas eller försändas, så framt den ej är såld å tid, då boden fått hållas öppen. Då försäljning i handelsbod enligt denna lag må avse endast varor av vissa slag, må vara av annat slag ej därifrån utlämnas eller försändas, så framt den ej är såld å tid, då det lagligen kunnat ske.

Ej heller må under tid, då handelsbod av visst slag ej må hållas öppen, vara, varmed handel i dylik bod idkas, annorstädes för allmänheten hållas till salu, med mindre länsstyrelsen med hänsyn till särskilt förhållande därtill lämnat tillstånd.

9 §.

Var som håller handelsbod, rakstuga, frisérsalong eller varmbad-inrättning öppen å tid, då öppethållande enligt denna lag icke är medgivet, eller som i handelsbod under tid, då försäljning må avse blott vara av visst slag, säljer vara av annat slag, böte från och med fem till och med femhundra kronor.

Lag samma vare, om någon bryter mot vad i 8 § är stadgat.

§ 10.

Den, som under tid, då han är ställd under tilltal för förseelse, som i 8 eller 9 § omförmäles, fortsätter samma förseelse, skall, för varje gång stämning därför utfärdats och delgivits, fällas till de böter, som för dylik förseelse äro bestämda.

11 §.

För förseelse, som i 8 eller 9 § sägs, vare, där den med husbondes vetenskap begås av hans hustru, husfolk eller i hans arbete antagen

person, husbonden ansvarig, liksom vore förseelsen begången av honom själv.

12 §.

Förseelse, som i 8 eller 9 § omförmäles, skall åtalas av allmän åklagare vid polisdomstol, där sådan är inrättad, men eljest hos poliskammare och, där sådan icke finnes, vid allmän domstol.

13 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan.

Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

14 §.

I fråga om köping, som icke utgör egen kommun, samt municipal-samhälle skall vad i denna lag om kommun sägs äga motsvarande tillämpning; och må förty av kommunen enligt denna lag fattat beslut ej gälla köpingen eller samhället.

Beträffande sådan utsträckning av tiden för öppethållande, varom i 3 § andra stycket förmäles, skall köping eller samhälle, som i denna paragraf avses, likställas med stad.

15 §.

Från tillämpning av stadgandena i denna lag äro undantagna:

försäljning å apotek,

försäljning av rusdrycker och pilsnerdricka,

för resande avsedd försäljning vid järnvägs- eller ångbåtsstation, i järnvägsvagn eller å fartyg,

försäljning, som bedrivs under utövning av eller i samband med kafé- eller restaurangrörelse och antingen sker allenast till förtäring eller förbrukning å stället, eller ock avser försändning eller avhämtning av lagad mat, tillagade alkoholfria drycker eller svagdricka,

tillfällig försäljning för välgörande eller annat ideelt ändamål,

försäljning av tidningar, som bedrivs utomhus eller till gäster å kafé- eller restauranglokal, samt

försäljning utomhus och allenast i mindre omfattning av matvaror, läskedrycker, blommor eller dylikt.

Genom denna lag upphävas:
lagen den 14 maj 1909 om förbud mot viss försäljning av tobak, samt
lagen den 5 juni 1909 om förbud mot handels idkande under vissa
tider av dygnet.

Denna lag skall träda i kraft den 1 oktober 1919.

Stockholm den 6 maj 1919.

Med undersåtlig vördnad.
